

[1234567]

כד. ראתה דם ע"י בדיקת הרופאים אפי' הרבה דם, לא קבעה וסת דהו"ל כוסת האונס, אבל לעונה בינונית צריכה לחוש מכ, ויש מקילין שא"צ לחוש לשום וסת אפי' עונה בינונית מג).

[1234567]

[אוצר החכמה]

כה. אחר לידה שפסק לגמרי דם לידה וחזרה וראתה דם, צריך לחשוב ליום הוסת אף שלא טבלה עדיין מד, אבל אם לא פסק לגמרי דינו כדם לידה ואין קובע וסת מה, והמנהג אם ראתה שנפסק ראייתה כמה ימים אז צריך לחשוב ליום הוסת מו).

[1234567]

[1234567]

[אוצר החכמה]

[אוצר החכמה]

[אוצר החכמה]

מב) קנה בשם סי' קפ"ט סקמ"ד, עפ"י חו"ד סי' קפ"ט סקכ"ב שצריכה לחוש לעונה בינונית גבי וסת קפיצות עיי"ש, וה"נ גבי אשה שעברה טיפול רפואי הנקרא "גרידה" שהוא כידוע גורם לראית דם, ונחשב וסת מחמת אונס, שצריכה לחוש ליום שלשים מהגרידה מטעם דאל"כ וכי לעולם לא תראה וכנ"ל, ואף שהדם שמוציאים מהרחם בשעת הגרידה עצמה לא חשיב וסת שאינו כדרך ראייה, מ"מ הדם שבא אח"כ חשיב וסת מחמת אונס וצריכה לחוש לעונה בינונית עכ"ד.

מג) גדולי הוראה דל"ש בזה וכי לעולם לא תראה שאמרינן שיהי' לה וסת קבוע בזמן ראייתה, וכ"ש אם הרופא מנקה הרחם ומוציא כתמי הדם ומצוי אחר הפלה, דל"ש לחוש לוסת כיון שאין זה סדר ראייתה ואמרינן שבחודש הבא תראה בראיה רגילה.

מד) דעת כהן סי' קפ"ד סק"ט.

מה) כן נתפשט ההוראה בזה, וכ"כ טהרה כהלכה עמוד תקצ"ג.

מו) כן קבלתי מרבנים שהפסק יום אחד אינו ראייה שפסק דמי לידה, אבל אחר כמה ימים חשבינן לחשבון הוסת, וכמה רבנים מורים שבעינן הפסק שבוע ימים ע"כ.